

Nr B 124

Av herr **Henning Nilsson** i Gävle m. fl., om viss ändring av lagen om socialhjälp och barnavårdslagen.

I lagen om socialhjälp av den 4 januari 1956 har med väsentliga modifikationer bibehållits den tidigare fattigvårdslagens uppdelning på obligatorisk och frivillig hjälp. I fråga om den obligatoriska hjälpen är hjälptagaren ersättningsskyldig endast i tre bestämda undantagsfall (33 §). För frivillig hjälp, d. v. s. sådan som det står en kommun fritt att lämna eller icke lämna, stadgas däremot återbetalningsskyldighet. I förhållande till fattigvårdslagen har återbetalningsskyldigheten för hjälptagarens anhöriga inskränkts. Sålunda kan ersättning icke uttas av barn för socialhjälp som lämnats deras föräldrar eller av föräldrar för hjälp som utgivits till deras barn *över* 16 år.

Beträffande hjälp till barn *under* 16 år synes praxis vara godtycklig i fråga om återbetalningsskyldigheten. I vissa fall kan kraven på ett barns anhöriga bli ekonomiskt synnerligen betungande. Sådana fall utgör de invalidiserade eller på annat sätt handikappade minderåriga, som erhåller hjälp i form av flerårig sjukhusvård, invalidstol etc. genom barnavårdsnämndernas försorg. Som exempel kan nämnas barn födda med s. k. ryggmärgsbråck och som följt därav båda benen förlamade. För den händelse föräldrarna inte själva kan betala vårdavgifter etc., kan barnet omhändertas för samhällsvård av vederbörande barnavårdsnämnd, som förskotterar vårdavgifterna så länge samhällsvården gäller, d. v. s. tills barnet fyllt 16 år. I vissa kommuner torde man i dessa tragiska fall inte göra anspråk på att föräldrarna skall återbetala vad som betalats ut av barnavårdsnämnderna. I andra återigen bevakar man de möjligheter, som barnavårdslagens 68 § och socialhjälpslagens 36—38 §§ ger, att kräva ersättning av föräldrarna.

Det är enligt vår mening en brist i lagen, att dessa barn inte tillförsäkras en kostnadsfri vård, inklusive de hjälpmedel, såsom invalidstol, proteser etc., vilka de är i behov av. Barnens föräldrar har i allmänhet betungande utgifter ändå, t. ex. taxitransporter vid barnens besök och vid ferier i hemmet, särskild klädesutrustning etc. Den psykiska belastning, som dessa föräldrar är utsatta för, är ofta hård nog utan de ekonomiska bekymmer, som barnens speciella vård drar med sig.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslår sådan ändring av lagen om socialhjälp och barnavårdslagen, att kommuns rätt att uttaga ersättning för ekonomisk hjälp som lämnats för invalidiserade och på annat sätt handikappade barn under 16 år upphäves.

Stockholm den 1 juli 1958

Henning Nilsson

H. Hagberg

Gustav Johansson

Helmer Holmberg